

впливом усно-писемної інтернет-комунікації, в якій інформативно-новинні тексти відкриті для обговорення, коментування в невимушеній формі зі збереженням індивідуальних особливостей вербального самовираження користувачів, узаконюється документально правдива мова респондентів, чії розповіді складають основу ЗМІ.

ДЖЕРЕЛА ДОСЛІДЖЕННЯ

ГПУ — «Газета по-українськи»
Країна — журнал «Країна»

1. Луков М. Культура повседневности. К истории вопроса // Библиотечное Дѣло. — 2010. — №17(13). — С.6 — 12 // Режим доступу: <http://www.nlr.ru/prof/publ/bibliograf/2010/bd17.pdf>
2. Смирнова А.В. Чужая речь как элемент аргументации в британском газетном дискурсе: автореф. дисс. канд. филол. наук. — Санкт-Петербург, 2006. — 22 с.

Стаття надійшла 01.11.2012

Svitlana Bybyk
Kyiv

VERBAL SIGNS OF EVERYDAY CULTURE IN THE MODERN NEWSPAPER AND MAGAZINE JOURNALISM (BASED ON THE LANGUAGE DIALOG MESSAGE)

The article analyzes the correlation functional and stylistic parameters of everyday conversational language and newspaper and magazine language.

Key words: everyday language practice, spoken language, dialogue, journalistic style, vocabulary conversational use.

Мовна мозаїка

ЧОМУ ГОСТИННИЙ НАРОД, АЛЕ ГОСТИНИЙ ДВІР?

Газетно-журнальні публікації, присвячені реконструкції *Гостиного двору* в м. Києві, примусили задуматися ще й над тим, чому в назві цієї історичної пам'ятки *гостиний* пишуть з однією літерою *н*, а не з двома, як у всім відомому прикметнику *гостинний*? Щоб зрозуміти цю відмінність, потрібно знати, як вони постали в українській мові. Прикметник *гостинний* утворений від іменника *гостини* за допомогою суфікса *-н-*, тому його пишуть з двома літерами *н*. Він виражає значення «який любить приймати, частувати гостей», напр.: *Нам цікаво було оглянути мисливський замок..., зазирнути в курні селянські хати, де гостинні гуцули завжди ладні поділитися шматком хліба і кухлем кислого молока* (О. Журахович). Прикметник *гостиний* ужитий лише в назві *Гостиний двір*, яку словники української мови фіксують як історичну зі значенням «торгові ряди в спеціально збудованому приміщенні», напр.: *Найбільша торгівля відбувалася в гостиних дворах* (Історія СРСР, 1956, т.1, с. 208). Цей прикметник є російським, про що свідчать спільнокореневі з ним слова *гостиная*, *гостиница*, які так само пишуть з однією літерою *н*. Він пов'язаний з давнім значенням слова *гость* — «купець», яке вже вийшло з ужитку, напр.: *У руських містах часто з'являлися і іноземні купці, яких у старовину називали «гостями»* (Історія СРСР, 1956, т.1, с. 31).

Отже, у сучасній українській літературній мові є лише прикметник *гостинний*, який потрібно писати з двома літерами *н*. Прикметник *гостиний* (з однією літерою *н*) уживають тільки в складі історичної назви *Гостиний двір*, яку було перенесено з російської мови в українську на означення пам'ятки в м. Києві.

Катерина Городенська